

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2011 , o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 13.6.2011 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.4.2011 č.h, X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 13.6.2011 podal žalobce včas žalobu, v níž nesouhlasil se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 12.4.2011 zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 29.3.2011 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 25%.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na závěr posudku posudkové komise MPSV ČR Ostrava, který byl v průběhu řízení vypracován.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13.6.2011, dále rozhodnutím ze dne 12.4.2011 posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 15.9.2011, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále a spisem Krajského soudu v Ostravě 20Cad 63/2007, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti ČSSZ rozsudkem ze dne 14.5.2008 o invalidní důchod. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Bruntále na základě vlastní žádosti žalobce proběhlo dne 29.3.2011 jednání, u něhož byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles jeho pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 15% a zvýšen o 10% na celkových 25%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 12.4.2011, jímž žalobci zamítla žádost o invalidní důchod.

V podaných námitkách potom žalobce zejména poukazoval na to, že mu měl být invalidní důchod přiznán, neboť trpí chorobou z povolání ze dne 30.10.1996.

Dle posudku o invaliditě ze dne 31.5.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službu, pracoviště pro námitkové řízení, byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole IX, odd. B, položka 5, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 15%. Vzhledem k dalšímu postižení byla potom zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 25%.

Žalovaná jeho námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 13.6.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 15.9.2011 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobce, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. N. Měla taktéž k dispozici nálezy gastroenterologické ambulance Doc. MUDr. Z., psychiatrické ambulance MUDr. K., TRN ambulance MUDr. P., neurologické ambulance MUDr. Š., nálezy Kliniky pracovního a preventivního

lékařství primářky MUDr. H. a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Bruntále. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onemocnění cév a nervů horních končetin z vibrací, který odpovídá příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole IX, odd. B, pol. 5, písm. a), kdy z rozmezí 5-15% stanovila horní hranici 15% poklesu pracovní schopnosti a s ohledem na další postižení zdravotního stavu – stav po extirpaci adenomu hypofýzy transsfenoidální cestou (6.2.2008) s pooperačním hypokortikalismem, t.č. již bez léčby, stav po ischemické CMP s přechodnou levostrannou hemiparézou na podkladě ischemie v povodí ACI vpravo (11/2007), stav po TIA (1999), cervikokraniální syndrom, vertebrogenní alogický syndrom s průkazem protruze disku L4/5, stav po transpozici nervu ulnaris v sulci n. ulnaris vlevo pro senzomotorickou poruchu vedení (6/2001), stav po traumat. amputaci posledních dvou článků 5. prstu LHK (1997) a dist. článku 5. prstu, PHK (2002), stav po operaci Dupuytrenovy kontraktury malíku LHK s aponeurektomií a vol. kapsulektomií PIP kl. staršího data a organická emoční labilita, zvýšila o 10% na celkových 25%. Žalobce je schopen dělnických profesí s vyloučením těžké fyzické práce, nadměrného přetěžování horních končetin, v riziku vibrací a v nepříznivých klimatických podmínkách.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 13.6.2011.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 13.6.2011 nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u něj o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně žalobce neplnil, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Bruntále dne 29.3.2011, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 31.5.2011 a zejména dle posudku PK MPSV ČR v Ostravě dne 15.9.2011 nebyl invalidní, když pokles jeho pracovního potenciálu (po navýšení o 10%) činil pouze 25%. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise MPSV ČR posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobce bylo onemocnění cév a nervů horních končetin z vibrací (nemoc z povolání zjištěná dne 3.10.1996).

Krajský soud shodně se závěrem posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá,

že k datu vydání rozhodnutí, to je k 13.6.2011 nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u něj o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval 25%.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 25. listopadu 2011

JUDr. Miroslava Ježoviczová

- samosoudkyně -

